

Сърта, Тавиан тарла (Тавианка), Топраклъка, Тузлука, Турските гробища, Узун чайр, Училищни ниви, Фермата, Хайдут чайр, Хутул кайнак, Циганска махала, Чийрите, Чайр тарла, Шекерджата (Гючменски лозя).

ГЛУФИШЕВО

Село в Сливенска община. Намира се на 14,5 км южно от Сливен. Разположено е в южния край на Сливенското поле в близост до Средногорските хълмове. Надморската му височина е 160–175 м.

В района на с. Глуфишево е налице информация за различни исторически епохи. В. Николов доказва, че тук, засега единствено в бившата Сливенска околия, има останки от ранния неолит – Караново I, II, III. Непосредствено до южния край на селото има следи от антично селище. Югоизточно, на *Кале баир*, има останки от старо градище (крепост) с три реда крепостни стени и четвъртита кула. Изградена в римско време, крепостта просъществува и през българското средновековие. Според местно предание, при обсадата на крепостта от турците един от защитниците излязъл през тайния изход за вода. С него обаче излязла и котка. По нейното мяукане нападателите разбрали къде е входът и през него я превзели.

Югоизточно от селото има три стари гробища.

Макар че селото според твърденията на местните хора е много старо, турското му име *Ениккиво* сочи, че възниква след някои други околни села. Първото известно писмено сведение е от османски регистър от 1666 г. Отново по местни предания селото е давало „войници“, но името му не се среща във войнуганските регистри. Българското име се свързва с думата *глух*. Друго предание гласи, че към началото на XIX в. в селото е имало 12 къщи, и то на другоселци. С. Табаков изказва мнение, че това се отнася за периода след масовото изселване от Сливенско през 1830 г. На югоизток от селото е имало временно отделно циганско заселище, след това циганите били преселени в селото.

Най-старите родове са: *Жёчкоалар, Дёчоалар, Ивânчоалар, Табâците* – дошли от с. Желю войвода, *Сапçаите* – дошли от Стралджа.

През турско време селото е в Ямболска нахия с център с. Бояджик. Малко преди Освобождението цялата нахия влиза в Сливенска каза. След 1878 г. Глуфишево е в Сливенска околия. Било е и самостоятелна община, и подчинено на с. Самуилово.

Глуфишево е неголямо село. Броят на населението е със следната динамика: 1878 г. – 10 къщи християни; 1897 – 63 сгради и 364 души; 1905 – 70 сгради с 408 души; 1926 – 105 сгради, 102 домакинства, 612 души; 1946 – 836 души; 1956 – 901 души; 1985 – 729, 2007 – 647 и 2010 – 635 жители.

Читалището „Изгрев“ е основано през 1936 г. Няма черква.